

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.980 van 20 juni 2011
in de zaak A. 196.132/X-14.550.**

In zake : de n.v. VASTIAU-GODEAU
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter Jongbloet
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Jan Jacobsplein 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente SINT-PIETERS-LEEUV
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Bert Roelandts, Pieter-Jan Defoort, Wannes Thyssen
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de gemeente DROGENBOS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Karel Van Alsenoy
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL
 Antoine Dansaertstraat 92
 bij wie woonplaats wordt gekozen
3. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel van Dievoet
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL
 Boomstraat 14, bus3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de n.v. ALIDES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Verbist en Bram Vandromme
kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
Stasegemsestraat 131a
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 maart 2010, strekt tot de nietigverklaring van :

- het besluit van 17 december 2009 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg “Nr. 31 Drie Fonteinen” van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, bestaande uit een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 januari 2010, en
- het besluit van 17 december 2009 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg “Drie Fonteinen” van de gemeente Drogenbos, bestaande uit een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 januari 2010.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 19 oktober 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De eerste en de tweede verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 mei 2011.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Jongbloet, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Wannes Thyssen, die loco advocaten Bert Roelandts en Pieter-Jan Defoort verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Valerie Schippers, die loco advocaat Karel Van Alsenoy verschijnt voor de tweede verwerende partij, advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de derde verwerende partij, en advocaat Najat Youndi, die loco advocaten Stijn Verbist en Bram Vandromme verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij is een grootschalig meubelverkoopbedrijf, gevestigd langsheen de Steenweg naar Halle te Alsemberg.

4. Op 12 juli 2004 levert de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie een negatief planologisch attest af naar aanleiding van de uitbreidingsplannen van de verzoekende partij.

In het “beschikkend gedeelte” van dit negatief planologisch attest wordt onder meer het volgende gesteld:

“Ingevolge het bedrijfsbezoek, uitgebracht in het kader van de aanvraag tot planologisch attest en uitgevoerd door de gewestelijk planologisch ambtenaar, zijn bijkomende documenten voorgelegd in verband met een mogelijke herlocatie van de grootschalige kleinhandel naar een locatie bij de ring O en de verlengde Stallestraat. Deze nota is echter vrij summier en beperkt zich tot de - zeer snelle - conclusie - op basis van een foutief uitgangspunt - dat het alternatief te weinig ruimte biedt om de geplande oppervlakte te realiseren. De nota gaat echter niet in op de economische en marketinggevolgen van zo'n herlocatie. Juist deze elementen reiken bijkomende gegevens aan die een behoorlijke afweging van een eventueel behoud op de huidige locatie kunnen onderbouwen. Het is verder wenselijk dat deze elementen eveneens onderworpen worden aan een openbaar onderzoek en geadviseerd worden door de betrokken instanties en Vlacoro.

Bij de aansluiting van de Brusselsesteenweg - als doortrekking van de Eigenbrakelsesteenweg naar Brussel - met de ring O in Drogenbos is ruimte voor alternatieven op de Stallelaan en de Humaniteitslaan. De verlengde Stallelaan is nu de facto uitgegroeid tot een specifieke bedrijvenzone door de bundeling van de diverse bovenlokale winkel- of dienstverleningsbedrijven. Het is een kleinhandelszone van grootstedelijk niveau. De omvang van de mogelijke alternatieven varieert van net voldoende voor het huidige programma tot iets ruimere situaties. Elke locatie - aangeduid op de bovenstaande kaart - sluit aan op hetzij de verlengde Stallelaan hetzij de Humaniteitslaan, verzamelwegen voor hoogdynamische functies naar het hoofdverkeerswegennet. Deze omgeving kan uit de aard van de ruimtelijke organisatie en de aard van de nu

bestaande ontwikkeling een vestiging van zo'n grootschalig meubelwinkelbedrijf aan".

5. Op 29 september 2005 stelt de gemeenteraad van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw het ontwerp van bijzonder plan van aanleg nr. 31 "Drie Fonteinen", bestaande uit een toelichtingsnota, plan bestaande toestand, bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften, voorlopig vast.

Tijdens het omtrent dit voorlopig vastgesteld plan gehouden openbaar onderzoek van 18 december 2006 tot en met 16 januari 2007 wordt één bezwaarschrift ingediend.

Op 8 november 2007 wordt het voormelde bijzonder plan van aanleg door de gemeenteraad van Sint-Pieters-Leeuw definitief aanvaard.

Volgens de bij het voormelde gemeenteraadsbesluit horende toelichtingsnota is het plangebied van het betrokken bijzonder plan van aanleg "deels gelegen in de gemeente Drogenbos en deels in Sint-Pieters-Leeuw, deelgemeente Ruisbroek". "Het studiegebied", aldus nog die nota, "wordt begrensd door het Kanaal Brussel-Charleroi, de Ring (RO) rond Brussel, de Humaniteitslaan (N266), de oostelijke gemeentegrens van Drogenbos en de De Bruyckerweg".

Het voormelde plangebied is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, grotendeels gelegen in industriegebied, deels in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en deels in bufferzone en natuurgebied.

Bij het eerste bestreden besluit van 17 december 2009 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport wordt het bijzonder plan van aanleg "Nr. 31 Drie Fonteinen" van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw goedgekeurd.

6. Op 13 juli 2006 stelt de gemeenteraad van de gemeente Drogenbos het ontwerp van het bijzonder plan van aanleg "Drie Fonteinen" bestaande uit een toelichtingsnota, plan bestaande toestand, bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften voorlopig vast.

Tijdens het omtrent dit voorlopig vastgesteld plan gehouden openbaar onderzoek van 7 november 2006 tot en met 8 december 2006 wordt één bezwaarschrift ingediend.

Op 28 februari 2008 wordt het voormelde bijzonder plan van aanleg door de gemeenteraad van Drogenbos definitief aanvaard.

Volgens de bij het voormelde gemeenteraadsbesluit horende toelichtingsnota is het plangebied van het betrokken bijzonder plan van aanleg “gelegen in de gemeente Drogenbos”. “Het studiegebied”, aldus nog diezelfde nota, “wordt begrensd door het Kanaal Brussel-Charleroi, de Ring (RO) rond Brussel, de Humaniteitslaan (N266), de gemeentegrens met Sint-Pieters-Leeuw en de grens van het Brussel Hoofdstedelijk Gewest en de De Bruyckerweg”.

Het voormelde plangebied is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, grotendeels gelegen in industriegebied en deels in bufferzone en natuurgebied.

Bij het tweede bestreden besluit van 17 december 2009 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport wordt het bijzonder plan van aanleg “Drie Fonteinen” van de gemeente Drogenbos goedgekeurd.

7. Beide voormelde bijzondere plannen van aanleg bevatten bestemmingsvoorschriften voor onder meer een “zone voor achteruitbouw”, “zone voor industrie”, “zone voor natuurbuffergebied”, “kanaalzone” en “zone voor waterlopen”.

Inzake de “zone voor industrie” bepalen de voormelde voorschriften onder meer wat volgt:

“7.2 Bestemming

In hoofdbestemming:

- productieruimten voor middelmatige of grote industrieën van alle aard, evenals ambachtelijke bedrijven, kleine industrie en verwerking van inerte materialen;
- opslagruimten en distributiebedrijven;
- complementaire dienstverlenende bedrijven die nuttig of noodzakelijk zijn voor de goede werking van de eigenlijke industriële of ambachtelijke bedrijven zijn toegelaten;
- watergebonden bedrijvigheid;

- openbare of semi-openbare diensten;
- hinderlijke recreatieve indoor-voorzieningen.

In nevenbestemming:

- kantoren, werkplaatsen, sociale voorzieningen als essentiële aanvulling voor het oprichten of verder ontwikkelen van bedrijven binnen een zelfde bedrijfssite;
- woonfunctie: constructies met een woonfunctie zijn enkel toegelaten ten behoeve van besturend en/of bewakend personeel en van het personeel waarvan de aanwezigheid ter plaatse strikt noodzakelijk is. In elk geval dienen dergelijke constructies beperkt te worden tot één per bedrijf. Bij nieuwbouw dient de woning in het bedrijfsgebouw geïntegreerd te worden. De grondoppervlakte van de woning mag maximaal 250 m² bedragen;
- showrooms en toonzalen met beperkte oppervlakte tot 150 m²;
- opslag in open lucht is toegelaten.

Verboden bestemmingen:

- kleinhandel
- showrooms en toonzalen in hoofdbestemming zijn niet toegelaten;
- inrichtingen met opslagruimte voor gebruikte voertuigen, voertuigwrakken en/of schroot worden niet toegelaten;
- verwerking, opslag en overslag van afvalstoffen is enkel toegelaten in functie van de aldaar gevestigde bedrijven of industrieën. Afvalverwerkingsbedrijven zijn niet toegelaten”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. In rechte treden van de verzoekende partij

8. De eerste verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat de beslissing om namens de verzoekende partij in rechte te treden niet is ondertekend en dat de bevoegdheid van de afgevaardigd bestuurder om namens de verzoekende partij een rechtsvordering in te stellen niet wordt aangetoond.

9. De beslissing om namens de verzoekende partij in rechte te treden werd op 21 maart 2010 genomen door Joseph Vastiau, afgevaardigd bestuurder van de verzoekende partij. Deze “beslissing van de afgevaardigd bestuurder” werd tevens door hem ondertekend.

Uit een akte verleden voor notaris Philippe VERNIMMEN op 17 november 2009 blijkt onder meer dat de buitengewone algemene vergadering der aandeelhouders nota heeft genomen van het ontslag van Eric Vastiau als

bestuurder en gedelegeerd bestuurder vanaf 17 november 2009 , dat beslist werd Joseph Vastiau te benoemen als bestuurder voor een periode van zes jaar en dat “de Raad van Bestuur (terstond) bijeen(komt) die verklaart aan te stellen als gedelegeerd bestuurder: de Heer VASTIAU Joseph, (...), die dit mandaat aanvaardt”.

Blijkens de statutenwijziging van 17 november 2009 “wordt (de vennootschap) ten overstaan van derden, voor het gerecht en in de akten, (...), geldig vertegenwoordigd, hetzij door twee bestuurders samen optredend, hetzij door het afzonderlijk optreden van een gedelegeerd-bestuurder, aangewezen door de raad van bestuur”.

De voormelde documenten, waaruit blijkt dat de beslissing om in rechte te treden door het daartoe bevoegde orgaan werd genomen, werden door de verzoekende partij, op verzoek van de griffie, ter regularisatie van het ingediende verzoekschrift tijdig toegestuurd.

De door de eerste verwerende partij opgeworpen exceptie wordt verworpen.

B. Het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

10. Teneinde haar belang bij de vordering toe te lichten, doet de verzoekende partij in haar verzoekschrift in essentie gelden dat “het terrein waarop de bestreden besluiten slaan” in het negatief planologisch attest van 12 juli 2004 werd aangeduid als een mogelijke locatie voor de herlokalisatie van haar bedrijf en dat deze herlokalisatie thans door de bestreden besluiten onmogelijk wordt gemaakt, vermits de bestemmingsvoorschriften bij het bestreden bijzonder plan van aanleg kleinhandel, showrooms en toonzalen in de betrokken zone verbieden. Onder de titel “feiten en procedurevoorgaanden” preciseert de verzoekende partij dat het negatief planologisch attest een kaart bevat met “(stervormig) de aanduiding van (...) drie herlo(k)alisatiemogelijkheden”, dat “de meest noordelijke van deze aanduidingen slaat op het gebied waarop de door beroepster bestreden Bijzondere plannen van

Aanleg slaan”, dat dit “een terrein (is) dat is gelegen tussen de R0 rond Brussel en het Kanaal Brussel-Charlerloi, (aan) de Humaniteitslaan (en) ten zuiden wordt (...) begrensd door de Drie Fonteinestraat” en dat het gebied “eigendom (is) van de NV Bilton, waarvan de aandelen in het bezit zijn van de Intercommunale Haviland”. De verzoekende partij stelt verder dat “de mogelijkheid om naar deze plaats te herlokaliseren concreet werd door kennisgeving van de eigenaar om de site te verkopen, en door deelname door beroepster aan een bevraging tot deelname aan een project van publiek-private samenwerking tot ontwikkeling van het terrein”. Ten slotte stelt de verzoekende partij dat ze “voor 1/3 aandeelhouder (is) van de CVBA IIG, die ter plaatse, in het kader van een uitnodiging daartoe van de Intercommunale Haviland, een project ontwierp voor het inplanten van een woonthema-centrum op de bewuste locatie”, een project dat door de bestreden besluiten onmogelijk wordt gemaakt.

11. De verwerende partijen en de tussenkomen-de partij werpen op dat de verzoekende partij geen persoonlijk belang heeft bij de door haar ingestelde vordering, nu inmiddels is gebleken dat de verzoekende partij niet werd weerhouden in de bevraging naar publiek-private samenwerking tot ontwikkeling van het terrein en zij geen enkel zakelijk of enig ander contractueel recht op de betrokken gronden kan laten gelden.

12. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat haar belang erin bestaat “haar kansen op de (w)erving gaaf (te) (...) houden van een site die in een (aan) haar afgeleverd negatief planologisch attest door de planologische overheid concreet en precies werd genoemd als site waarop zij haar bedrijf zou kunnen herlo(k)aliseren”. Ze verduidelijkt dat “deze mogelijkheid (tot herlokalisatie) (...) geconcretiseerd (werd) door het feit dat de vennootschap waar (zij) aandeelhouder (van) is door de CV Haviland werd aangeschreven om een bod te doen op de terreinen”, dat haar bod “om schimmige en allerm minst correcte redenen (...) niet (werd) weerhouden en (...) gekozen (werd) voor het bod van de NV BIM”, dat “(het) voor de NV BIM (...) echter klaarblijkelijk van kapitaal belang (is) dat de bestreden besluiten overeind blijven”, hetgeen de verzoekende partij afleidt “uit het feit dat, net omwille van de aanvechting van de bestreden

besluiten door beroepster (...), de NV BIM weigert het terrein aan te kopen, en dit ook niet zal doen zolang niet duidelijk is of ingevolge het beroep tot nietigverklaring de bestreden besluiten al dan niet worden vernietigd” en dat zij bijgevolg “al een belang blijkt te hebben bij het bestaan van het beroep tot nietigverklaring op zich”, en “a fortiori een belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden besluiten”, vermits “gelet op het feit dat in het negatief planologisch attest de betrokken site werd aangeduid als mogelijke herlo(k)alisatiesite voor beroepers bedrijf, (zij) (...) erop (kan) vertrouwen dat, eens (de verzoekende partij) of de vennootschap waarvan zij aandeelhouder is eigenaar zal zijn van het terrein, dit terrein in het GRUP VSGB een bestemming zal worden verleend die de herlo(k)alisatie van het bedrijf mogelijk maakt”.

Beoordeling

13. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring bedoeld bij artikel 14 van die wetten voor de afdeling bestuursrechtspraak worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Dit veronderstelt dat de verzoekende partij door het bestreden besluit is benadeeld en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van het bestreden besluit de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel verschaft.

14. De verzoekende partij stelt niet dat zij eigenaar is van of enige rechten heeft op gronden gelegen in het beheersingsgebied van het bestreden bijzonder plan van aanleg of gelegen in de onmiddellijke nabijheid van dit gebied. Wel betoogt de verzoekende partij in haar verzoekschrift dat ze “concrete plannen” heeft om haar bedrijf “binnen de perimeter van dit BPA” te herlokaliseren, zoals haar door de overheid “werd gesuggereerd” in het negatief planologisch attest van 12 juli 2004, dat een kaartje bevat “met (stervormig) de aanduiding van (...) drie herlo(k)alisatiemogelijkheden”, waarbij ze preciseert dat “de meest noordelijke van deze aanduidingen slaat op het gebied waarop de door beroepster bestreden Bijzondere plannen van Aanleg slaan”.

15. Vooreerst valt niet in te zien in welke zin louter op basis van een in een negatief planologisch attest gesuggereerde mogelijkheid tot herlokalisatie van het bedrijf, ernstig aannemelijk kan worden gemaakt dat de verzoekende partij “concrete plannen” heeft om haar bedrijf te herlokaliseren binnen het plangebied van de bestreden bijzondere plannen van aanleg.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uit de uiterst onnauwkeurige uiteenzetting van de verzoekende partij moeilijk valt op te maken welk terrein precies het voorwerp zou uitmaken van haar “concrete plannen” tot herlokalisatie, nu uit een vergelijking van de steraanduidingen op de kaart bij het planologisch attest met de kaartgegevens van de bestreden bijzonder plannen van aanleg, blijkt dat de “meest noordelijke van deze aanduidingen”, waarop de verzoekende partij haar belang steunt, buiten het beheersingsgebied van de bestreden bijzondere plannen van aanleg gelegen is. Uit de overige gegevens van de zaak kan echter worden afgeleid dat de verzoekende partij hiermee de bedrijvenzone “Krekelendries” bedoeld, waarvan de verkoop in 2008 werd georganiseerd via een bevraging tot publiek-private samenwerking door de intercommunale Haviland. In het auditoraatsverslag werd reeds vastgesteld dat deze bedrijfszone enkel gelegen is in het plangebied van het eerste bestreden bijzonder plan van aanleg. De verzoekende partij betwist deze vaststelling niet in haar laatste memorie.

Het beroep van de verzoekende partij is derhalve onontvankelijk in zoverre het gericht is tegen het tweede bestreden besluit.

16. Eerder werd reeds vastgesteld dat de gebeurlijke aanduiding in het negatief planologisch attest van de site Krekelendries als mogelijke locatie voor de herlokalisatie van het bedrijf van de verzoekende partij, haar op zich geen belang bij de nietigverklaring van het eerste bestreden bijzonder plan van aanleg kan verschaffen. Evenmin kan de omstandigheid dat de c.v.b.a. Internationale Interieurgroep (IIG), waarvan de verzoekende partij stelt voor een derde aandeelhouder te zijn, vanwege de Intercommunale Haviland een bevragingsdocument ontving in verband met een publiek-private samenwerking (PPS) voor de ontwikkeling van deze bedrijvenzone en vervolgens een offerte-aanvraag heeft ingediend voor de ontwikkeling van een “woonthemacentrum” op

het betrokken terrein, dienstig worden ingeroepen ter staving van het belang van de verzoekende partij, nu deze offerte niet uitgaat van de verzoekende partij zelf, maar van een andere rechtspersoon. Bovendien blijkt uit de gegevens van de zaak dat in het kader van deze PPS-bevraging reeds een bieding werd aanvaard van de n.v. BIM. Ook het betoog van de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord dat de omstandigheid dat “de NV BIM weigert het terrein aan te kopen (...) zolang niet duidelijk is of ingevolge het beroep tot nietigverklaring de bestreden besluiten al dan niet worden vernietigd” haar een belang bij de vordering verschaft vermits ze aldus “haar kansen veil (houdt) om het terrein van HAVILAND (aan) te (...) kopen” leidt niet tot de conclusie dat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering. Dergelijk onrechtstreeks belang kan niet worden aangenomen.

17. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat ze voldoende concrete plannen heeft om haar bedrijf te herlokalisieren naar het terrein dat valt binnen de perimeter van het bijzonder plan van aanleg van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw en dat zij bijgevolg geen zeker belang heeft bij de nietigverklaring van het eerste bestreden besluit.

18. Aan de voormelde conclusie wordt geen afbreuk gedaan door de door de verzoekende partij bij fax van 19 mei 2011 toegezonden bijkomende stukken, waaronder de toelichtingsnota bij het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: ontwerp GRUP) “Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel”. In haar begeleidende brief bij deze stukken stelt de verzoekende partij dat uit deze toelichtingsnota blijkt dat “wel degelijk rekening werd gehouden met de relo(k)alisatie” van haar bedrijf.

In deze toelichtingsnota wordt gesteld dat “het terrein Dorent wordt voorbehouden voor de herlo(k)alisatie van Vastiau-Godeau” en dat “het noordelijk deel (...) opgenomen (is) in het BPA Krekelendries en (...) daarom geen deel uit(maakt) van dit RUP”.

Wanneer een verzoekende partij in haar verzoekschrift zelf haar belang uiteenzet, trekt zij aldus grenzen aan het debat, en is zij tijdens het verdere

verloop van de rechtspleging in principe gebonden door deze uiteenzetting, en vermag zij haar belang dus later niet op een geheel andere wijze te definiëren.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat de verzoekende partij haar belang in het verzoekschrift heeft toegespitst op de bedrijvenzone “Krekelendries”. Dit blijkt trouwens ook uit het door haar in het kader van het openbaar onderzoek naar aanleiding van het voormelde ontwerp GRUP ingediende bezwaarschrift, waarin ze zelf stelt dat de site “Dorent” niet geschikt is voor de herlokalisatie van haar bedrijf en de site Krekelendries “het enige gebied is waarop een herlo(k)alisatie überhaupt mogelijk is”. De verwijzing naar de toelichtingsnota bij het voormelde ontwerp GRUP is dan ook irrelevant.

19. De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig juni 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens